

hil sen fra Kastel skirkeN

Juni - Juli - August 2008

Foto: Bodil Aasted

- KONFIRMATIONSTALE
- INDSKRIVNING TIL KONFIRMATION
- BEGREBERNE SKYLD OG RETFÆRDIGHED

KONFIRMATIONSTALE

Kære konfirmander!

I *"Sneglen og Rosenhækken"* fortæller H. C. Andersen, at der sad en snegl under en blomstrende rosenhæk og *"den havde Meget i sig, den havde sig selv"*. Den ville da også udrette meget mere end at sætte roser. Rosenhækken ventede sig meget af den, men sneglen gav sig tid.

Næste år krøb sneglen halvt frem, men trak straks følehornene til sig igen : *"Alt ser ud som i fjor"*, sagde den, *"Rosentræet bliver ved Roserne, videre kommer det ikke"*.

Efter nogle år på samme vis sagde sneglen : - *"Nu er De en gammel Rosenstok. De maa snart see at gaae ud. De har givet Verden Alt, hvad De har havt i Dem; om det betød Noget er et Spørgsmaal, jeg ikke havde Tid til at tænke over, men det er da tydeligt, at De ikke har gjort det mindste for Deres egen indre Udvikling"*.

Og den spørger om rosenhækken nogensinde har tænkt over, hvorfor den stod dér og blomstrede.

Rosenhækken svarede : *"Jeg blomstrede i Glæde, for jeg kunde ikke andet... jeg åndede, jeg levede ! Alt blev givet mig fra en Kraft fra Jorden og en Kraft fra oven, det var mit liv at blomstre, jeg kunne ikke andet,"*, sagde rosenhækken.

"Men hvad giver DE verden" ? spurgte rosenhækken så sneglen. *"Hvad jeg gav ? Hvad jeg giver ! jeg spytter ad den ! Den duer ikke ! den kommer ikke mig ved, Sæt de roser... jeg har mit i mig selv! Jeg gaar ind i mig selv, og der bliver jeg. Verden kommer ikke mig ved!"* Og så gik sneglen ind i sit hus og kittede det til.

"Det er så sørgeligt !", sagde rosentræet. *"Jeg kan med bedste Villie ikke krybe ind, jeg maa altid springe ud, springe ud i Roser. Det er mit Liv."*

Det skal være mit ønske for jeres liv, at I aldrig vil spytte ad verden og sige, at den og de mennesker, der er i verden, ikke kommer jer ved. Og det er mit håb, at I vil give verden alt, hvad I har i jer, for det er netop dét, der betyder noget. Dét at rette sit liv udad mod andre mennesker.

Vorherre laver ikke kopier, så vær den I er, hver især, og bliv optaget af altid at få det bedste ud af dét liv, der kommer til jer. Lev ud af den kraft, som kommer til os - "fra jorden, fra oven" – i hvert fald fra et andet sted end fra os selv.

Den kraft som vi her i kirken kalder Guds livsmagt – Guds kærlighed. Den kærlighed som blev tilsagt jer i dåben. I har dåbens vandmærke i panden.

Hvilken forskel gør det så, at vi i kirken hører, at Gud frelser os – at han vil være med os alle dage indtil verdens ende? Hvad skal jeg med Guds frelse og hans evighed lige nu ? Hvad kommer det mig ved ? Vi kender godt sneglens attitude. Også vi spørger – ikke bare til Gud, men til alt. Hvad er der i det for mig ? Hvordan passer lige dåbsløftet ind i den måde, vi laver regnskab over livet på? Det passer slet ikke.

Evigheden er det fortegn alt det største – Påsken og dens forkyndelse – skal forstås ud fra. At kærligheden er evig. Troen er evig. Tilliden er evig. At der med andre ord er noget, der varer selv om alting tilsyneladende hører op, sådan som vi ser det.

Men kristendommen siger denne erfaring imod. Nej, siger den, der er noget, der har evigheden i sig. Guds kærlighed er evig. Og fordi han elsker jer har han også besluttet, at jeres liv skal være evigt.

Det kristne budskab er et budskab, vi ikke kan sige os selv. Der er ikke logik skabt i den pagt, Gud indgik med jer ved dåben og som Han nu bekræfter over for jer i dag. Pagten med Gud er en kærlighedspagt.

Med *den* sendes I ud i livet. Den skal give jer mod og styrke til at tage imod livet som det kommer til jer – også selv om det måske ikke altid lige former sig efter jeres ønsker. I al jeres forskellighed skal I blomstre og blive til glæde og gavn for jer selv og andre.

Gå da frit enhver til sit og stole på Guds nåde, da får vi lyst og lykke til at gøre gavn som Gud det vil på allerbedste måde.

Gyrite Madsen

Foto:
Marianne Grøndahl

BEGREBERNE SKYLD OG RETFÆRDIGHED

I bogen "Menneske og straf", har nordmanden Paul Leer-Salvesen samlet 13 interviews med drabsmænd fra Norge. Ingen af dem benægter deres skyld. Alligevel har de svært ved at genkende sig selv i den morderiske handling. Er det vikelig mig ? Er jeg en anden ? Gåden løses aldrig. Den enkelte bliver bange for sig selv som drabsmænd. Hans identitet splintres som et spejl. Mordet er på samme tid et psykisk selvmord, der har gjort ham fremmed for sig selv.

Andre ser på ham som gerningsmand. Kun hans nærmeste, navnlig hans mor, ser mere end en morder i manden. Ellers går hans person i eet med den kriminelle handling. Han er, hvad han har gjort – en nådesløs konstatering.

Drabsmænd søger efter en forklaring på, hvordan det kunne ske. Og når retten er sat, modtager han sin dom. Retfærdigheden sker fyldest. Alligevel går alt ikke op. Retssagen drejer sig jo mest om at fastslå, hvad morderen har gjort. Først ved udmålingen af straffen tager man alvorligt hensyn til, hvad der førte til handlingen.

Men intet går op. Morderen oplever gerne sin afsoning som en slags soning af sin gerning, men han får ikke løst sit allervigtigste problem. Han er stadigvæk helt alene med sin personlige skyld over for offeret og dets familie. Denne skyld kan der som regel ikke gøres noget ved. Den, der kunne tilgive, er død. Morderen er spærret inde i sit eksistentielle fængsel på livstid.

Gjort gerning kan ikke gøres ugjort. Der er ingen redning i udsigt. Kan drabsmænd bære sin skyld ? Det er der ikke meget, der tyder på. De tretten reagerede forskelligt, men *ingen* kunne have skylden på sig, den var ubærlig.

Nu kunne man tro, at historien med de tretten norske drabsmænd er helt enestående, et lærestykke for kriminalforskere, for det ligger jo langt fra os at tænke sig selv ind på morderens plads. Men kristendommen gør morderens situation almen, det ser vi af en passage i Jesu Bjergprædiken. Den tager luften ud af al selvretfærdighed.

Jesus siger : I har hørt, at der er sagt til de gamle : "Du må ikke begå drab" og "Den, der begår drab, skal kendes skyldig for domstolen". Men jeg siger jer : "Enhver, som

bliver vred på sin broder, skal kendes skyldig af domstolen....og dømmes til Helvedes ild".

Så er enhver af os vist sat på plads. For alle uden undtagelse må efter den målestok se sig selv som drabsmænd og ethvert tilløb til at skaffe sig selv retfærdighed er brudt sammen.

Over for farisæernes vidtgående, men dog overkommelige retfærdighed, kræver Jesus Guds retfærdighed, den fuldkomne, der langt mere end hos farisæerne fører ud over det skrevne bud.

Følger man farisærens vej, så hedder det, at har du syndet, må du forbedre dig. Er du faldet, må du rejse dig. Det kan vel kun være et spørgsmål om at tage sig sammen. Ja, men kun hvis vi nedskriver målestokken.

Retfærdig i borgerlig eller farisæisk forstand kan man kun blive ved at nedskrive målestokken til almindelig pænhed – og straks er man så på vej væk fra Gud. Det kan godt være, at man kan blive retfærdig efter den farisæiske og borgerlige norm, men Guds norm er en anden.

Det er dét, der ligger i Jesu ord. Jesus sætter ganske enkelt sig selv som målestok, når han kommer med rækken af udsagn i Bjergprædiken om, at "I har hørt, at der er sagt til de gamle, men jeg siger jer."

Eller han sætter godhedens og sandhedens og kærlighedens målestok i absolut forstand, og det er det samme. Skal man for alvor måle sin retfærdighed, er det altså dén målestok, man skal måle med.

Og da må vist enhver af os erkende, at over for Gud har vi ikke noget at gøre os til af. Der står vi alle lige – ved siden af hinanden med tomme fremstrakte hænder, der kun kan tage imod, hvad livets Gud giver. Jesus forkynder nemlig en anden Gud end farisæerne – og dermed en anden nåde og en anden lov.

Balance i regnskabet i forhold til Gud, mente farisæerne seriøst var opnåelig. Og ingen kunne overholde loven bedre end de skriftkloge, så hvis det overhovedet skal være muligt at overgå deres retfærdighed, MÅ den retfærdighed være af en anden slags end deres.

Og det er *den* Jesus forkynder. Ja, det er den, han selv *er*, kunne man også sige. Guds retfærdighed er kærlighed. Og kærlighed kan man ikke gøre sig fortjent til. Den må man tro på og have tillid til, at man kan leve sit liv på, for det er dét, Gud vil frigøre os til med sin kærlighed – sin nåde.

Bjergprædikenen kan kaldes Guds fremstrakte hånd til dét menneske, som erkender, at det ikke kan opfylde kærlighedens lov – erkender at det hænger i det dynd af selvretfærdighed, der avler vreden, der avler mordet. Forurettelsen, bitterheden, jalousien avles af selvretfærdighed.

Gud har magt til at skænke et menneske sin retfærdighed – ikke ved dets egen gerning og indsats, men ved Guds gerning i Jesus Kristus og dén alene. Det er Gud, der er udgangspunktet, og ikke mennesket og dets gerninger, hvad enten de er af den ene eller den anden slags.

Når det gælder spørgsmålet om Guds tilgivelse, er det en fundamental pointe, at mennesker står aldeles lige ved, at vi aldrig kan gøre os fortjent til den. Tilgivelse er en suveræn handling fra Guds side mod mennesket. Og sådan har kun Gud magt til at lukke den kløft, som er opstået på grund af menneskers skyld. Når Gud tilgiver, betyder det, at han i sin suveræne kærlighed genopretter det som skylden har ødelagt.

Det er trøsten, at vi aldrig kan få regnskabet til at gå op i forhold til Gud. Tænk hvis vores tanker om retfærdigheden skulle ske fyldest i forhold til den måde, vi ofte tænker og handler på i forhold til vores medmennesker? Tænk hvis der virkelig *ikke* var en nåde, der gik for ret hos Gud.

*Guds retfærdighed i nåde
ser til os fra himlen ned
og skønt os det er en gåde
smager hjertet dog Guds fred.*

For mennesker er dette umuligt, men for Gud er alle ting mulige - også at løfte menneskets byrde af skyld - at retfærdiggøre de uretfærdige.

Gyrite Madsen

Af dybsens nød, o Gud, til dig
mit bange råb jeg vender,
bøj nådig øret ned til mig,
hør bønnen, jeg opsender !
Thi om du ville se derpå,
hvad synd og uret vi begå,
da måtte vi fortabes.

Hos dig jo nåde gælder kun,
af den du synd tilgiver,
thi ren og hellig i sin grund
vor gerning aldrig bliver.
Hvo kan, o Gud, for dig bestå ?
Enhver for dommen skælvle må
og ty hen under nåden.

Derfor på Gud og ej på mig
jeg alt mit håb vil bygge,
mit hjerte skal husvale sig
udi hans nådes skygge;
den blev mig tilsagt ved hans ord,
det er min trøst, på det jeg tror,
deri mig intet rokker.

Og vared det til aftenstund,
ja natten ud, til morgen,
så skal mit hjerte ingenlund
fortvivle dog i sorgen;
men som det rette Israel,
der læsket blev af Åndens væld,
jeg bier på min Herre.

Og er vort syndemål end stort,
dog større er Guds nåde,
hans stærke hånd, som alt har gjort,
kan vel os fri af våde;
han er den gode hyrde, som
sin hjor fra synd, fra død og dom
i nåde vil forløse.

Martin Luther 1524 (DDS 496)

Foto:
Marianne Grøndahl

Vi kommer til din kirke, Gud,
og finder døren åben.
Det navn blir aldrig slettet ud,
vi fik hos dig i dåben.

I dåben har du givet os
dit Himmerig i øje,
selv om du vidste, vi i trods
gik bort fra dine veje.

Du lærte os at sige far
til dig, da vi var spæde.
Du sa': I disse små jeg har
min allerstørste glæde.

Så blev vi børn af dig, som bor
på jorden og i Himlen.
Den mindste her, som på dig tror,
bliver ikke væk i vrmlen.

Den grund, du har i dåben lagt,
dit stærke ja til svage,
bekræfter du, skal stå ved magt
i dag og alle dage.

O Herre, hvor skal vi gå hen ?
din dør er altid åben.
Her taler du til os igen
som første gang i dåben.

*Johannes Johansen
1974 og 2001 (DDS 478)*

TIRSDAGSMØDER

Samarbejdet med Garnionskirken fortsætter, og vi tager hul på en ny sæson med efterårsmøder. Møderne foregår i Garnionskirkens menighedssal, Sct. Annæ Plads 4.

Tirsdag den 2. september kl. 15

Traditionen tro indledes sæsonen med en kort altergangs-gudstjeneste i Garnionskirken med efterfølgende kaffe i menighedssalen.

Efter kaffen vil magister i filmvidenskab og kordegneassistent Bo Torp Pedersen præsentere det kommende program i Kirkebio med særlig henblik på italiensk film. Følgende mødedatoer er aftalt for efteråret og program følger i næste kirkeblad :

Tirsdag den 7. oktober

Tirsdag den 4. november

Tirsdag den 2. december

INDSKRIVNING TIL KONFIRMATION

**Konfirmationen år 2009 foregår
Palmesøndag den 5. april kl. 10.00**

Tilmelding foretages ved at kontakte sognepræst Gyrite Madsen (telefonnummer og træffetid ses på bagsiden af bladet).

**Der optages kun elever fra 8. klassetrin
og børn fra sognet har fortrinsret.**

Indskrivningen til konfirmationsforberedelse skal finde sted inden udgangen af august 2008.

Undervisningen begynder i midten af september og de indskrevne konfirmander vil inden da modtage brev om tidspunkt og mødested.

Hvis konfirmanden ikke er døbt, skal der på et tidspunkt, i god tid inden konfirmationen, aftales dåb.

**Konfirmationsforberedelsen foregår torsdage
kl. 15.00 – 16.30 i Kastelskirkens konfirmandstue.**

Gudstjenester i Kastelskirken

JUNI

1. juni
(2. s. e. trin.)
JOHN STRANGE

8. juni
(3. s. e. trin.)
GYRITE MADSEN

15. juni
(4. s. e. trin.)
OLE BREHM JENSEN

22. juni
(5. s. e. trin.)
OLE BREHM JENSEN

29. juni
(6. s. e. trin.)
GYRITE MADSEN

JULI
6. juli
(7. s. e. trin.)
GYRITE MADSEN

13. juli
(8. s. e. trin.)
GYRITE MADSEN

20. juli
(9. s. e. trin.)
GYRITE MADSEN

27. juli
(10. s. e. trin.)
GYRITE MADSEN

AUGUST
3. august
(11. s. e. trin.)
GYRITE MADSEN

10. august
(12. s. e. trin.)
OLE BREHM JENSEN

17. august
(13. s. e. trin.)
OLE BREHM JENSEN

24. august
(14. s. e. trin.)
OLE BREHM JENSEN

31. august
(15. s. e. trin.)
GYRITE MADSEN

SEPTEMBER

7. september
(16. s. e. trin.)
OLE BREHM JENSEN

14. september
(17. s. e. trin.)
GYRITE MADSEN

KIRKEBIL Er man gangbesværet er der mulighed for at bestille kirkebil til gudstjenester og møder. Kastelskirken ligger i et område, som kan volde problemer, når man er gangbesværet, derfor skal denne mulighed måske understreges. Med en kirkebil kan man blive hentet og bragt til gudstjenesten og det er en mulighed, som vi håber, at flere vil benytte sig af.
Kirkebil til højmessen skal bestilles inden fredag kl.12.00 på tlf. 33 91 27 06

Kirkelig vejviser

KORDEGN ANITA MØHLENBERG OG KORDEGNEASSISTENT BO TORP PEDERSEN.
Kordegnekantoret, Sct. Annæ Plads 4, 1250 K.
Tlf. 33 91 27 06, fax. 33 91 27 08.
Kantoret er åbent tirsdag til torsdag kl. 9-13, mandag og fredag kl. 9-12.
Desuden torsdag kl. 16-18.

FELTPROVST OLE BREHM JENSEN
Kastellet 16. 2100 Ø tlf. 33 15 13 06.
Aftaler træffes man.-tors. kl. 9-12,
(Træffes ikke fredag).

SOGNEPRÆST GYRITE MADSEN. Træffes på Kastelskirkens kontor: Kastellet 15, 2100 Ø, (bagsiden af Artilleristok nærmest kirkepladsen) tlf. 33 15 65 58, tirsdag, onsdag, torsdag og fredag kl. 11-12 og ellers efter aftale.
Bopæl: Upsalagade 23, 2100 København Ø, tlf. 35 55 95 38. (Træffes ikke mandag).

ORGANIST LASSE EWERLØF.
Kastelskirkens kontor. Kastellet 15, 2100 Ø.
Tlf. 33 14 62 74. tlf. privat 39 65 67 18.
(Træffes ikke mandag).
E-mail: kastelskirken.org@mail.dk

KIRKETJENER CLAUD KOFOD træffes normalt kl. 9-11, på tlf. 33 15 65 57. (Træffes ikke mandag).

MENIGHEDSRÅDSFORMAND
ØBERSTLØJTNANT ARTHUR T. MØNSTED,
Østerbrogade 56A, 2100 Kbhvn.Ø. Tlf. 35 26 02 71
NÆSTFORMAND I MENIGHEDSRÅDET
MAG.ART. LARS P. POULSEN-HANSEN,
Greve Strandvej 137, 2670 Greve. Tlf. 43 90 12 28

HILSEN FRA KASTELSKIRKEN udgives af kirkens præster med støtte af menighedsrådet.
Ansvarshavende: Gyrite Madsen.
Ekspedition: Kordegnen.
www.kastelskirken.dk

ANMELDELSE AF FØDSEL
skal ske til kordegnekantoret Sct. Annæ Plads 4, senest 14 dage efter fødslen. Såfremt forældrene er gift medbringes vielsesattest og begge døbsattester/navneattester. Er forældrene ikke gift medbringes alene moders døbs- eller navneattest og ønskes fælles forældremyndighed medbringes desuden omsorgs- og ansvarserklæring.

DÅB OG NAVNGIVELSE
Barnet skal have navn i løbet af de første seks måneder efter fødslen. Navngivningen sker i forbindelse med dåb eller ved anmeldelse til kordegnekantoret Sct. Annæ Plads 4.
Henvendelse om dåb sker dels ved at kontakte

Kastelskirkens kontor, dels ved henvendelse til kordegnekantoret. Det oplyses, hvem der skal være barnets faddere (mindst tre og højst fem).
Man henvender sig derefter til den præst, der skal døbe barnet. Navngivelse sker ved anmeldelse til kordegnekantoret, hvor formular til navngivelsen fås. Anmeldelsen skal underskrives af forældremyndighedens indehavere.

VIELSE
Man henvender sig til Kastelskirkens kontor mellem kl.11-12 for at aftale tid.
Derefter henvender man sig på Rådhuset for at få udstedt en prøvelsesattest som sendes til kordegnekantoret Sct. Annæ Plads 4 sammen med begge døbs- eller navneattester.
Endvidere skal navn og adresse, for to bryllupsvidner, oplyses.

DØDSFALD
skal anmeldes senest to dage efter dødsfaldet, af de nærmeste pårørende, til kordegnekantoret Sct. Annæ Plads 4. Der rettes henvendelse til den præst, der skal forrette begravelsen/ bisættelsen og i den forbindelse aftales tid og sted for handlingen. Vejledning og hjælp til udfyldelse af dødsanmeldelsen fås ved henvendelse til bedemand eller kordegnekantor.